



ZRCADLO

Čtvrtletník Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava,
příspěvkové organizace, ročník IX, číslo 3., říjen 2016

VŠECHNY BARVY DUHY 2016



Desetiletí je za námi!

Je to tak! Už celé desetiletí nás každoročně provázejí koncerty Všechny barvy duhy, které prověřují naši kreativitu. A nejen to. Zároveň nám dokazují, že je mezi námi (a nejen u nás) dost šikovných a talentovaných lidí, majících zájem a chuť věnovat svůj čas lidem se zdravotním postižením i v těch oblastech, kde to není až tak úplnou samozřejmostí. Letošní desátý ročník koncertu Všechny barvy duhy připadl na magické datum desátého desátý.

Uskutečnil se tradičně v téměř vyprodaném ostravském Divadle Antonína Dvořáka. Více než stovce účinkujících v závěru dvouhodinového koncertu nadšeně aplaudovalo zaplněné hlediště divadla. V desátém ročníku koncertu Všechny barvy duhy účinkovali spolu s našimi klienty z Domova Jandova, Chráněného bydlení Třebovice a souboru Rytmy také hendikepovaní posluchači Lidové konzervatoře a Múžické školy v Ostravě, tanečníci z Bílé holubice, hostující soubor Leporelo z Mladé Boleslavi, baristé z pojízdné kavárny Mental Café a jako zahraniční host jedenáctiletá Urszula Kowalska z Polska. Patronkou účinkujících byla v letošním roce zpěvačka Monika Absolonová.

Koncertu se zúčastnila také vicekonzulka Generálního konzulátu Polské republiky v Ostravě paní Maria Kovacs, náměstci primátora města Ostravy – pánové Mgr. Michal Mariánek a Ing. Zbyněk Pražák, Ph.D., představitel krajského úřadu Moravskoslezského kraje, Městského obvodu Moravská

Ostrava a Přívoz a další hosté, mezi nimiž nechyběli ani přátelé z naší partnerské organizace v polském Pogórze.

Své herecké, improvizální i komediální kvality letos opět prokázala moderátorská dvojice – Pavla Dostálová s Jiřím Sedláčkem, kteří kořenili celovečerní program svěžím vtipem a neotřelými nápady, jimiž spojovali jednotlivá čísla programu. Je těžké popisovat jednotlivé momenty koncertu, silné chvíle, jež spolu s účinkujícími prožívali i diváci v hledišti. To všechno se musí prostě zažít!

Děti z Domova Jandova jako obvykle otevřely večer hudebně-tanečním vystoupením, v němž si splnily své tajné sny a zároveň se postaraly o skvělou atmosféru prvních minut večera. Líbili se i naši Apači z Třebovic (na snímku vlevo dole) v nastudování paní Hanky



souboru Rytmy, s nímž tentokrát účinkovali členové Muzikohraní a tanečního klubu Hazard.

Letošní novinkou koncertu byla také aktivní přítomnost pojízdné kavárny Mental Café, která nejen podávala návštěvníkům svou dobrou kávu ve foyer divadla, ale její 'baristé' se také prezentovali publiku vlastním tanečním vystoupením, jež spolu s nimi nastudovala naše bývalá kolegyně, paní Marcela Štěpánová.

Člověku přijde trochu líto, že v předcházejících letech tvořili nosnou část programu koncertního večera „Barev duhy“ právě klienti Čtyřlístku, ale nyní je naše zastoupení menší. Klienti třebovického chráněného bydlení však dokázali, že nelze všechno „svádět“ na transformační změny v naší organizaci. Je to hlavně o lidech, jejich vůli a chuti dělat pro klienty i s klienty něco víc, než kolik se zrovna musí. A věřte, že radost z výsledků takové práce je oboustranná...



Zábranové, která neváhala čerpat inspiraci nejen ze skvělé hudby, ale i z transformačních změn, jimiž Třebovice v uplynulém roce prošly. Nadšený potlesk sklídila jedenáctiletá Anička Opartyová z Lidové konzervatoře a Múzické školy v Ostravě, jež prokázala obrovský pěvecký talent a obstála na výbornou i v pěveckém duetu s Monikou Absolonovou. Jejím protějškem byla stejně stará Urszula Kowalská – suverénní a neméně talentovaná zpěvačka z Polska, která přes svůj útlý věk disponuje velkým hlasem a slibnou budoucností. K silným zážitkům večera patřilo i vystoupení mladoboleslavského Leporela s taneční kreací Kráska a zvíře, jež se v Ostravě představilo vůbec poprvé. Závěr večera patřil tradičně





Jak všichni pevně věříme, v příštím roce vstoupí koncertní projekt Všechny barvy duhy do druhého desetiletí své úspěšné existence. Jeho letošní desátý ročník (stejně jako ty předcházející) by se však nemohl uskutečnit bez finanční podpory Moravskoslezského kraje, statutárního města Ostravy a Městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz, za niž jim patří náš veliký dík. Ten si ovšem zaslouží také (nebo spíše především) všichni lidé od nás ze Čtyřlístku, bez jejichž nápadů a nadšení bychom koncert Všechny barvy duhy nemohli pořádat... Děkujeme!

Text: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Foto: **WERNER ULLMANN**



Moravskoslezský
kraj

OSTRAVA!!!



OSTRAVA!!!

MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZ



Policisté opět mezi klienty Čtyřlístku

Již poosmé připravili pro naše klienty krásné dopoledne plné nevšedních zážitků ve čtvrtek 18. srpna příslušníci krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, ostravské Městské policie a Hasičského záchranného sboru. Setkání se uskutečnilo z iniciativy paní plk. Mgr. Jany Kubošové, vedoucí operačního odboru Krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje. S klienty se přišel pozdravit také náměstek ředitele Krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, pan plk. Radim Daněk.

Mezi hosty tohoto setkání nechyběli ani tentokrát čtyřnozí kamarádi – speciálně vycvičení policejní psi - fenka Quinny a její sestra Quarra, které už jsou u nás doslova jako doma. Velkou atrakcí, jež chvílemi zastíňovala i policejní techniku, byli ovšem nádherní starokladrubští koně z ostravské jízdny policie a také dokonale vybavený hasičský vůz, kde si mohli klienti vyzkoušet nejen ochranné oděvy hasičů, vnitřní vybavení vozu a dokonce i zkusit „hasit“ naši zahradu. Letošním překvapením, jež nám připravili příslušníci dopravní policie, byla policejní terénní čtyřkolka, která se stala doslova hitem malých i velkých. Však také projet se „cestou necestou“ naší zahradou, to už byl chvílemi docela adrenalinový zážitek. A ti, kteří si na něj museli

chvíli počkat, se zatím rádi projeli policejní oktávií se zapnutými majáčky.

Nadšení bylo samozřejmě veliké také u stánku městské policie, kde bylo možné „osahat“ si policejní ochranné vesty, obušky, policejní pouta a spoustu dalších věcí, jež jsou součástí policejní výbavy.

Klienti se loučili se svými hosty jen neradi. Na památku jim zůstaly alespoň nejrůznější zábavné i užitečné suvenýry s policejní tematikou, které jim budou ještě dlouho připomínat toto vydařené zážitkové dopoledne...

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**



NEBÁT SE A POZNÁVAT

To strašné slovo „transformace“, kterého se možná mnozí z nás báli, ale ještě jedno strašnější „deinstitucionalizace“, v nás někdy budily hrůzu. Neznali jsme a dost dobře nechápali, v čem nebo komu je obsah těchto slov ku prospěchu. Nám? Klientům? Avšak díky projektu transformace v naší organizaci se nám po dlouhé době doslova otevřely brány jiných zařízení v celé republice. Kdo měl tu možnost a využil ji, mohl vidět na vlastní oči a přesvědčit se, o co vlastně jde a k jakým proměnám může docházet.



Tak se také stalo, že naše kolegyně Jana jela „na zkušenou“ do chráněného bydlení Domova Naděje v Otrokovicích. Při počáteční exkurzi „vyzvídala“ u zaměstnanců a pak i klientů, jak žijí, jak bydlí, kde pracují a jak vůbec se v Otrokovicích mají. Po vzájemných projevech sympatií si vyměnili telefonní čísla a e-mailové adresy. A jak už to tak bývá, slíbili si, že někdy a někde... Však to všichni známe.

Nezůstalo však jen u planých slibů a první společnou aktivitou byl hned třídenní pobyt v Beskydech. Přátelé z Otrokovic jej již měli zamluvený a přihlásili nás taky! Po prvním vzájemném seznámení klientů nám bylo hned jasné, že jsme si nepadli do oka jen my, pracovníci, ale i klienti a zdálo se, jako bychom se znali už dávno. Na horách jsme prožili krásné dny s túrami, táborákem, návštěvou hospůdky atd. Najednou nás naši klienti vůbec nepotřebovali, radili se se svými novými kamarády a my jsme jen koukali.

Další akcí, na níž jsme se mohli s přáteli setkat, byla loňská Třebovická olympiáda

v přizpůsobených sportech, na které naši kamarádi z Otrokovic vybojovali Putovní pohár a 1. místo za družstvo. Tam jsme se také domluvili, že příště už přátelé přijedou do našeho nového, krásného chráněného bydlení, které vzniklo díky rekonstrukci podpořené z evropských fondů letos v lednu u nás v Třebovicích. Se souhlasem pana ředitele a vedoucí zařízení začaly letos na jaře velké přípravy: kde budou kamarádi z Otrokovic spát, až přijedou, co budou jíst a jaký program pro ně vymyslíme.

Vypůjčili jsme si velký stan a postavili jej u nás na zahradě. A pro naše kamarádky jsme zařídili stan pro dva i s vybavením. Spaní tím bylo vyřešeno. Navařili jsme hrnec zelňačky, nakoupili párky a vyřešili jsme i jídlo. Program se nám díky sponzorovi také podařilo vymyslet: byla to výstava amerických veteránů na ostravské Černé louce.

Devatenáctého června jsme konečně jeli pro naše kamarády na nádraží do Ostravy - Svinova a patřičně jsme je přivítali mávátky a pokřiky. A hurá autobusem k nám domů! Obyvatelé našeho chráněného bydlení měli na starosti opravdu všechno a také podávali svým hostům výbornou kávu s domácím koláčem. Pak na ně čekala výstava veteránů a večerní opékání. A ještě posezení na terase a pro některé úplné poprvé spaní ve stanu. Noční bouřku mnozí ani nezaznamenali! Ráno už na ně čekala snídaně a procházka k řece, pak oběd v nedaleké oblíbené restauraci Na Roli a nakonec loučení a honem na vlak domů.



Hosté byli spokojeni a my také, pyšní, že jsme byli dobrými hostiteli. Na oplátku jsme tentokrát my pozváni do Otrokovic a už se na to moc se těšíme! A to všechno, věřte nebo ne, díky „transformaci“...

HANA ZÁBRANOVÁ
Foto: **JANA NIEMCZYKOVÁ**
(Článek byl publikován v časopise Rezidenční péče č. 3/2016)



NAŠI VOZÍČKÁŘI NA DNECH NATO

Ani ve snu by nás nenapadlo, že budeme mít možnost navštívit generální zkoušku letošních Dnů NATO, které se ve dnech 17. – 18. září uskutečnily na letišti Leoše Janáčka v Mošnově. Ale tak trochu nás inspirovali naši kamarádi z motorkářského klubu Srdcařů a tak jsme zkusili oslovit pořadatelskou organizaci ostravských Dnů NATO – agenturu Jagello 2000. Její vedení mělo pro naši prosbu pochopení a nabídlo pěti našim vozíčkářům z Domova Barevný svět a Domova Třebovice zcela jedinečný zážitek, když jim spolu s doprovody umožnilo návštěvu generální zkoušky Dnů NATO v pátek 16. září na mošnovském letišti.

Pro pěti těchto kluků na vozíčkách to byla mimořádná příležitost, protože v několika set tisícových davech návštěvníků oficiálních Dnů NATO, by byli určitě více než ztraceni. A tak se už v pátek mohli zúčastnit jakési „předpremiéry“ Dnů NATO, ale v klidu a bez tláčenice. Bylo opravdu na co se dívat, a za necelé tři hodiny, které jsme měli pro tuto návštěvu vymezeny, snad ani nebylo možné

prohlédnout si vše, co bylo k vidění. Kluky samozřejmě zajímala hlavně vojenská technika a zbraně – obojživelná vozidla, tanky, ale i lehká obrněná auta se špičkovou výbavou, k vidění byla dokonce i vojenská ambulance a také márnice. Byli jsme svědky průletu formací vojenských stíhaček, přistání helikoptéry, rychlému zásahu městské policie i se členy jízdní policie proti výtržníkům, zneškodnění organizované skupiny pašeráků, které předvedla celní správa. Viděli jsme také výstavu celní správy s přehlídkou nejrozličnějších pašovaných předmětů a úplně nakonec jsme se v jednom vojenském stanu nechali krásně pomalovat maskovacími barvami, což udělalo všem velikou radost. Tím jsme také završili tohle nevšední páteční dopoledne, na něž budeme dlouho vzpomínat. Děkuje také všem pracovníkům agentury Jagello 2000, kteří nám tuto návštěvu umožnili!

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**



PATŘÍME K SOBĚ!

Zásnuby v Domově na Liščině

Své dlouholeté přátelství povýšili na partnerský vztah. Kdo? Slečna Monika Horáková a pan Petr Cupal, se letos 28. července rozhodli uspořádat zásnuby za účasti příbuzných, přátel a pracovníků Domova na Liščině. Ptáte se, jak to všechno začalo?

Zcela prozaicky: potkávali se v sociálně terapeutických dílnách Centra pracovní činnosti. Petr po nějaké době začal pravidelně navštěvovat Moniku v Domově na Liščině a společně prožívají radosti i starosti života. Moc hezky se k sobě chovají, pomáhají si, účastní se různých akcí, které pořádá Domov na Liščině i organizace. Oba jsou také členy hudební skupiny „Rytmy“ a tráví spolu téměř veškerý volný čas. Prožívají společně vánoční svátky, Nový rok a myslí jeden na druhého v době narozenin i svátků. Petr je pro Moniku velkou oporou a všude ji doprovází. Oba jsou již dnes nepřehlédnutelnou dvojicí.

A proto se oba rozhodli, že tento vztah oznámí svým rodičům, a tak požádali pracovníky Domova na Liščině, aby jim pomohli připravit zásnuby. Obřad, který již oba zavazuje k věrnosti, toleranci a úctě jednoho k druhému. Zásnubní obřad se uskutečnil v Domově na Liščině v místnosti muzikoterapie, kterou mají oba tak rádi. Za zvuků slavnostní hudby promluvila ke snoubencům paní Libuše Gajdová, nechyběla samozřejmě ani vzájemná výměna prstýnků a polibek jako stvrzení zásnubní slibu. K uzavření zásnub jim všichni přítomní upřímně gratulovali a silné emoce se samozřejmě nemohly obejít ani bez prolitých slz dojetí.

„Oznamujeme všem přátelům a známým, že se máme rádi!“ Tak zněla slova Petra a Moniky. Jejich přátelství přešlo v lásku.



Text: **LIBUŠE GAJDOVÁ**

Foto: **TAĀANA SEBEROVÁ** a **ZDEŇKA SKLENÁŘOVÁ**

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ ČTYŘLÍSTKU

V rámci letošního Týdne sociálních služeb jsme otevřeli dveře dokořán široké veřejnosti v zařízeních naší organizace ve čtvrtek 6. října 2016. Každé zařízení se připravilo na tento den trochu jinak. V Domově Barevný svět v Muglinově například vítaly návštěvníky hned u vchodu do budovy nejen dvě Dagmary – klientka Dagmar Āurišová a pracovnice v sociálních službách paní Bc. Dagmar Drobíková, ale také výstavka výtvarných prací klientů, kterou připravily kolegyně z ergodílny rehabilitačního oddělení Domova Barevný svět.

Vzhledem k tomu, že v rámci Týdne sociálních služeb se pořádaly Dny otevřených dveřů téměř ve všech zařízeních sociálních služeb našeho kraje, nebyla návštěvnost nijak ohromující. Zájem budila hlavně nová zařízení a na nedostatek pozornosti si nemohli stěžovat hlavně v Centru pracovní činnosti, jež si přišli prohlédnout nejen mnozí návštěvníci Domova Barevný svět, ale dokonce i samotní někteří zaměstnanci domova, kteří dosud neměli příležitost seznámit se blíže s tímto zařízením. Do tohoto zařízení tak během Dne otevřených dveřů zavítala téměř třicítka hostů.

V tento den se mezi nás přijel podívat také redaktor časopisu Vozka, pan Jiří Muladi, jenž se zajímal hlavně o to, jak se u nás pracuje s imobilními klienty a jaké jim nabízíme možnosti. Jeho obdiv vzbudilo nejen vybavení

Domova Barevný svět, ale také šíře a hlavně dosažitelnost služeb, jaké svým klientům v tomto domově nabízíme.

(rw)

OZVĚNY LÉTA

Netradiční zážitek v Hlučíně

Ve dnech 23. – 25. června letošního roku slavilo město Hlučín 760 let od svého založení a při této příležitosti zde uspořádali „Festival ohňostrojů“. Program byl po celé tři dny velice bohatý již od prvního odpoledne. Oslavu zahájila vernisáž výstavy věnované historii města, byl zde také připraven program pro děti s klaunem Hopsalínem, nechyběly různé pouťové atrakce a stánky s dobrotami. Předvedla se také kaskadérská motoshow, vystoupily zde i známé hudební kapely, jako byla např. Mňága a Žďorp a kapela Hazard. Nechyběla ani velká střelba. Střílelo se z obyčejných praků, ale i velká děla z třicetileté války předvedla, co dokážou. Samozřejmě své umění zde ukázali také šermíři, po kterých následovala ukázka výcviku letu dravých ptáků. Každý si zde určitě přišel na své. Ovšem ten nejhlavnější program se konal v pozdních večerních hodinách. A jak už samotný název akce prozrazuje, večery patřily ohňostrojům. První večer předvedli svůj ohňostroj Němci, druhý večer Poláci a poslední sobotní „parádu“ předvedli naši - Češi. My jsme měli tu možnost a jednoho z večerů jsme se zúčastnili. Shlédli jsme čtvrteční, noční ohňostroj, který zorganizovali naši sousedi z Německa. Ohňostroj byl zahájen německou hymnou a pak vše vypuklo za doprovodu hudby Freddieho Mercuryho a kapely Queen. No byla to nádhera. Ohňostroj byl odpálen přímo z vodní plochy štěrkovny, takže to byla nádherná podívaná, plná emocí. Takovou krásu jsme ještě snad neviděli a byli jsme všichni nadšeni. Děkujeme všem, kdo nám umožnil se této netradiční akce zúčastnit.

MICHAELA PROCHÁZKOVÁ

Domov Jandova





Oslava léta na zahradě Domova Barevný svět

Ráno 13. července jsme se probouzeli do zamračené oblohy a hustého deště, a tak by nikdo nečekal, že časně odpoledne nás bude vítat modrou oblohou a hřejivým sluncem. Přesně takové počasí jsme si přáli pro zábavné prázdninové odpoledne, jež pro klienty Čtyřlístku připravily na zahradě Domova Barevný svět

pracovnice v sociálních službách – Mgr. Vladimíra Kaločová a Bc. Dagmar Drobíková ve spolupráci s kolegyněmi z rehabilitačního oddělení a s psychologkou organizace, PhDr. Lenkou Černikovskou.

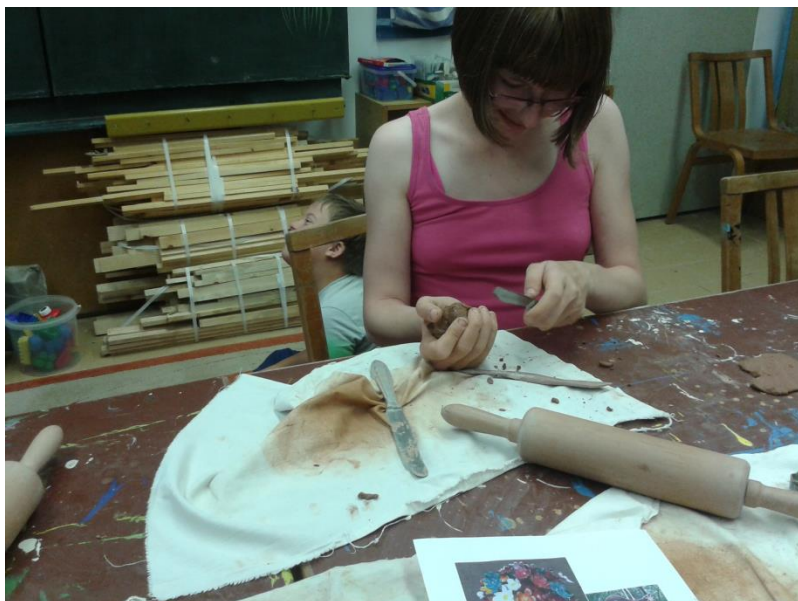
Na zahradě čekala všechny účastníky odpoledne různá překvapení v podobě soutěžních úkolů, jež bylo třeba překonat. Některé byly snadné, jiné vyžadovaly trochu odvahy a zručnosti. Někteří si troufli i na kolo (tříkolku) nebo koloběžku. Pro někoho bylo naopak příjemnější zábavou třeba věšení prádla mezi stromy nebo porážení kuželek, jiní si hravě poradili s luštěním piktogramů anebo s malováním

Text a foto: (rw)



V letním příměstském táboře

Také letos o prázdninách využily slečny Míša Horáková a Veronika Kurková možnosti užívat si dva týdny aktivit v příměstském táboře, který pořádá spolek Oříšek při Základní škole Těšínská ve Slezské Ostravě. Letos poprvé se tábora zúčastnila i Simona Majorošová. Všechny tři dívky poctivě každé ráno od 25. července do 5. srpna vstávaly v 6 hodin ráno, aby mohly už v sedm odcházet na trolejbus. Samy se podílely na přípravě stolování v jídelně, servírovaly si na talíř obědy, pomáhaly při přípravě chlebiček a ovocného salátu pro všechny ostatní účastníky tábora. Své jídonosiče si s podporou umývaly a odnášely denně domů. Jsou to už opravdové slečny. Patřily v aktivitách k nejdodatnějším a snažily se také všechno si vyzkoušet. Nebály se dokonce ani jízdy na koloběžkách, kole, zkusily si



atletické prvky, trampolínu, foukaly velké bubliny, skákaly panáka, malovaly křídami na chodník, z příze vyráběly ozdobné bambulky, pracovaly s hlínou a vyrobily stonožky a zápichy do květináče. Však také krásně ozdobily palmu ve vestibulu Domova barevný svět! Fotografie, které dostaly na památku uložené na CD, jim budou všechny letošní táborové zážitky dlouho připomínat.

Bc. DAGMAR DROBÍKOVÁ
Domov Barevný svět

VLAKEM DO ARBORETA U OPAVY

Prázdniny byly v plném proudu, na obloze zářilo slunce, a tak jsme se rozhodli, že pojedeme na výlet do arboreta v Nových Dvorech u Opavy. Na cestu se vydali Lukáš Boldezerský a Jirka Szuscik, za doprovodu pracovnic paní Pavly Bergerové a Věry Fabianové z Domova Jandova. Do Arboreta jsme vyrazili po „vlastní ose“ - autobusem i vlakem. Po příjezdu do arboreta si děti vytáhly balíčky se svačinkou a po cestě se trochu posilily. Pak jsme se vydali po stezce směrem k rybníčku, kde jsme společně krmili kapříky, kačenky a také želvy. Další naše kroky směřovaly do parku arboreta, kde jsme se nechali vést směrůvkami, jež nás zavedly k minizoo. Tento zoo koutek obývaly kozy, prasátka, králíci, ale také zde pobývala malá koťátka. Všude kolem nás byla krásná příroda, nádherné keře a převelikánské stromy. Protože bylo příliš velké horko, vyhledávali jsme odpočinek především ve stínu a na lavičce. Na samotném konci parku se nacházel menší bufet, kde jsme si s dětmi zakoupili nanuky. Tento den se nám opravdu vydařil a my doufali, že prázdninové krásné letní počasí vydrží, abychom mohli brzy zase někam vyrazit...



VĚRA FABIANOVÁ
Domov Jandova

POZNÁVÁME KRÁSY MORAVY

Poslední prázdninový den letošního léta věnovalo sedm klientů Domova Barevný svět, mezi nimiž byli dva vozíčkáři a dva klienti těžko chodící z rodinek 1 D, 2 A a 1. B, výletu do jednoho z nejkrásnějších míst naší krásné vlasti. S jistotou krásného počasí jsme se ráno oblékli do pohodlného oblečení a už jsme mohli pádit na vlakové nádraží v Ostravě, odkud nám jel vlak do Kunčic pod Ondřejníkem.

A protože z nádraží jezdí nízkopodlažní vlak City Elefant, který je nám blízký také tím, jaké tato vlaková souprava nese jméno, projeli jsme se jím na další vlakovou zastávku, kde jsme vystoupili a



čekali na další spoj, který nás měl odvézt do Kunčic pod Ondřejníkem. Cestovali jsme přes Frýdlant nad Ostravicí a mnozí klienti si ještě vzpomněli na chvíle, kdy přes toto město jezdívali do našeho Ozdravného centra v Pstruží a na příjemné chvíle, které tady trávili. Bylo jim líto, že tyto ozdravné pobyty už skončily a ptali se, kdy zase pojedou na nějaký ozdravný pobyt.

Po příjezdu do Kunčic pod Ondřejníkem jsme se nejprve porozhlédli po zdejším nádraží, podívali jsme se na historické budovy, v nichž kdysi sídlilo kino a obchod, a vydali se směrem k hospůdce Na

Maraláku. Procházeli jsme malebnou vesnicí, zastavili se u místní kapličky Panny Marie a ve stínu vysokých stromů se občerstvili svačinkou. A dobře jsme udělali. Před námi byl delší a náročný úsek okouzljící a poklidnou vesnicí a jejím okolím. Kopce lemovaly mírně se svažující, nebo stoupající silnicí a cestou jsme mohli obdivovat malebné domky místních obyvatel, které jsou s láskou a radostí stavěny a zvelebovány. Zaujal nás také jeden plot, ozdobený rozbitými hrníčky anebo rybníky se sochami vodníka a vodních zvířat, ale i malinký útulný domeček, který vypadal jako by byl z perníku.

Kousek od našeho cíle – hospůdky Na Maraláku, nás čekal lesní úsek, turisticky snad nejnáročnější. A tak jsme si museli dělat časté přestávky. Na vrcholku kopce nás pak přivítal jeden místní pán, který nás povzbudil slovy, že hospůdka je už opravdu blízko. A měl pravdu. Ušli jsme jen pár kroků a mohli jsme se usadit na venkovním posezení, abychom si objednali něco z místní vyhlášené kuchyně. Jsou to hlavně bramborové placky, které tady dělají na třicet různých způsobů. Tak začal velký výběr, zda si objednat placek nasladko, či naslano. Nebo placek se zeleninou, či s masem. Anebo zda si dát jenom placek, nebo něco v placku zapečené... Tak začal náš velký gastronomický zážitek, když se naše stoly začaly plnit těmito různými dobrotami a my se mohli posilnit. K pití jsme využili domácích limonád, občas i pivo. A z gastronomického zážitku jsme neslevili ani na závěr našeho posezení, kdy si někteří z nás navrch ještě objednali sladkou tečku...



Po tomto osvěžení nás to táhlo rychleji z kopce, a proto i náš pochod dolů na nádraží byl rychlejší. Přesto jsme neodolali a ještě před příchodem na nádraží jsme chtěli navštívit zdejší známý historický kostelík. Ten byl ale bohužel zavřený. A tak jsme se museli spokojit alespoň s malým otvorem ve vratech, jímž mohli nahlédnout dovnitř kostela a obdivovat jeho krásný prostor plný obrazů a dřevěných lavic.

Jízdou vlakem naše cestování začalo a také skončilo. Přivezli jsme si plno krásných dojmů a zážitků, a také jsme se trochu seznámili s kouskem naší krásné země a jejími pamětihodnostmi.

GABRIELA ROKYTOVÁ
Domov Barevný svět

Letní hasičské slavnosti

V sobotu 13. srpna pořádali v Ostravě-Radvanicích slavnost 120 let trvání místního hasičského dobrovolnického sboru. Ani chvíli jsme s dětmi z Domova Jandova neváhali a rozhodli se tuto akci navštívit. Slavnost začínala průvodem a průjezdem hasičské techniky. Projížděly kolem nás vozy hasičské jednotky z okolních vesnic a měst a spatřili jsme nejen ty dnešní moderní vozy, ale i hasičské veterány. Tuto kolonu vedly mažoretky v doprovodu živé dechové hudby. My jsme s dětmi stáli na chodníku a s nadšením mávali a sledovali tuto nádhernou přehlídku. Po průvodu začal odpolední program, který zahájili hudebníci dechového orchestru Vysoké školy báňské – Technické univerzity a poté následoval program pro děti, o němž se postarali klaun a pohádkové postavičky z pohádky Ledové království: princezna a sněhulák Olaff. Všechny přítomné děti si s princeznou a sněhulákem Olaffem zasoutěžily a zatancovaly. Sněhulák Olaff sklídl u dětí největší ohlas, a proto není divu, že všechny děti se s ním chtěly fotografovat a pohládít si jej, aby se přesvědčily,

zda je opravdu ze sněhu. Další součástí programu na slavnostech byla ukázka zásahu hasičského sboru a to například ukázka havarovaného vozidla, kdy hasiči museli z tohoto auta vyprostit všechny pasažéry. Mimo tohoto zábavného programu, který trval až do pozdních večerních hodin, byly všude kolem dokola stánky s jídlem a dalšími různými dobrotami. Slavnost se hasičům povedla a nám se to líbilo.



PAVLA BERGEROVÁ
Domov Jandova



VÝLET DO VALAŠSKÉHO MUZEA V PŘÍRODĚ

V pátek 5. srpna jsme se spolu s pěti klienty Chráněného bydlení Martinovská vydali na výlet do Valašského muzea v přírodě do Rožnova pod Radhoštěm. Chtěli jsme se podívat hlavně do Mlýnské doliny, abychom viděli, jak kdysi žili lidé na venkově a čím se zabývali.

V rožnovském skanzenu se nás v Mlýnské dolině ujala paní průvodkyně, která nám vysvětlila všechno, co nás zajímalo. Díky ní jsme se dověděli, jak kováři kovájí podkovy a co všechno kdysi dělali ze železa, dověděli jsme se, jak se ve mlýně mlela mouka, jak se vyráběly látky anebo jak se řezalo dřevo na vodní pile. Všechny nás také zajímaly dřevěné povozy. Zdeňkovi Krátkému se ale nejvíc líbil pohřební vůz.



Po menším odpočinku a osvěžení jsme se vydali na návštěvu Valašské dědiny, kde jsme sledovali, jak přadlena předla na kolovrátku. Ta nejvíc upoutala Michala, jenž se jí vypytał na všechno možné. Prohlédli jsme si i někdejší školu – jak kdysi vypadala, jaké tam bývaly lavice, a hodně nás zaujala i rákoska, kterou tam předváděl pan učitel. Nahlédli jsme také do chaloupek, abychom viděli, jak se v nich kdysi žilo. Líbil se nám ovšem i větrný mlýn, kde jsme si připomněli jednu pohádku, v níž jsme viděli také takový mlýn. Bylo tam plno domácích zvířat, ale nám se nejvíc líbil osel.

Nakonec jsme se šli podívat do Dřevěného městečka, v němž kdysi bydleli trochu zámožnější lidé. Byl tam i dřevěný kostel, pošta a také trochu bohatěji vybavené domy. Ve valašském městečku jsme si všichni dali oběd, odpočali si a pak už bohužel nezbývalo nic jiného než se vypravit na autobus a vydat se na zpáteční cestu k nám do Martinova. Tam nás po krásném dnu přivítal déšť, ale přesto jsme byli všichni spokojeni a naplněni mnoha krásnými dojmy.

LUDMILA KARDAŠOVÁ
Chráněné bydlení Martinov

Zážitkové dopoledne s motorkáři

Když k nám letos na jaře zavítali členové ostravského motorkářského klubu Dracy Ostravacy, mezi nimiž posléze vznikla skupina motorkářů „Srdcařů“, neutušili jsme, že se z této spolupráce zrodí pěkné přátelství. Všechno začalo už loni v zimě, když na Adventu plném andělů vydražil jeden z členů tohoto klubu, pan Martin Moravec, našeho keramického anděla, vytvořeného v ergonomické rehabilitačního oddělení Čtyřlístku. Pan Moravec se zajímal o to, kde jeho anděl vznikl a přijel se podívat k nám do Čtyřlístku. Setkání s našimi klienty i zaměstnanci ho nadchlo a tak se také zrodil nápad uspořádat pro ně zážitkové dopoledne s motorkami a pro tuto myšlenku získal i spoustu svých dalších kamarádů z motorkářského klubu. A jak se zdá, zrodilo se tak pěkné přátelství.

Letos v květnu a pak také koncem prázdnin – v sobotu 27. srpna, burácely u nás na zahradě Domova Barevný svět opět motory silných strojů. To když se k nám sjela patnáctičlenná skupina motorkářů, „Srdcařů“, přátel Martina Moravce, kteří pro nás připravili doslova motorkářskou show.





Zúčastnili se jí opět jak členové klubu, tak jejich další přátelé, včetně motocyklového kaskadéra Adama Peschla. Klienti z několika domovů Čtyřlístku tak mohli nejen obdivovat krásu silných strojů – sportovních Hond nebo Ducati, ale i velkých „korábů silnic“ – strojů Harley Davidson anebo luxusní Hondy Goldwing 1800, která svým vybavením i komfortem jízdy sklízela snad nejvíc obdivu.

Rozlehlá zahrada Domova Barevný svět umožnila klientům, aby se povozili na těchto silných strojích bezpečně řízených zkušenými motorkáři a prožili alespoň během těch několika málo minut to, co by jim jinak jejich zdravotní stav nemohl dovolit. Motorkáři i

motorkářky tak přinesli těmto lidem mnoho nevšedních zážitků, na něž budou ještě dlouho vzpomínat. Skupina „Srdcařů“ se snaží pomáhat zdravotně těžce postiženým dětem a dospělým lidem na Ostravsku a Opavsku nejen finančně, ale i jinými formami, jež představují vždy vítanou změnu, vybočení z každodennosti. A jak se zdá, přináší tato „zážitková“ spolupráce radost na obou stranách...

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Reportáž:

Jak jsme si zajeli vychutnat poslední dny prázdnin

Jako každoročně, i toto léto jsme vyrazili pod stany do obce Opavice v Jeseníkách. Letos s malou změnou – jeli jsme o víkendu 19. – 21. srpna, abychom mohli zažít noční prohlídku zámku Linhartovy. Vyjeli jsme v pátek po obědě a hned po vybalení všech věcí nezbytných pro náš pobyt, jsme se nechali odvézt naším lvánkem (Marhulou – pozn. red.) pod Pěnkavčí vrch k nově vybudované Krtečkově naučné stezce.

Opravdu to není infantilismus. Úkoly a zábavné prvky stezky s oblibou plní nejen děti, ale i dospělí. Po cestě jsme se mnoho nového dozvěděli o lese, stromech, lesních zvířatech, ale mohli jsme prověřit svou fyzickou zdatnost, zatroubit si jako jeleni a poslouchat ozvěnu. Nejvíc „zabrat“ nám dal hlavolam u lesní víly, i když jsme jej luštili společnými silami. Ve finále stezky jsme se seznámili také s koloběhem vody v přírodě a snažili se naplnit dřevěné koryto vodou ze studánky. A ouha – před námi je poslední stanoviště! A tak jsme si ještě zazvonili na zvonec a nabrali zpátečku směr Opavice.

Nebylo to zrovna blízko a večer se začínal vkrádat do slunného dne. Pokochali jsme se ještě zapadajícím sluncem pod Hraničním vrchem a mířili dál. Malou zastávku jsme si udělali u rybníku Celňák, kde jsme občerstvili nejen sebe, ale nakrmili i místní labutě. Za soumraku jsme došli zpět k našemu





„tábořišti“. Příprava večere trvala jen chvíli, protože se na ní podílela většina z nás: ugrilovali jsme si lahodné klobásy. A už šup do spacáků, abychom mohli přivítat další den čilí a odpočatí.

V sobotu dopoledne jsme se vydali jen na krátkou procházku, protože jsme se chtěli podílet na přípravě oběda i večere. Rozdělili jsme si úkoly a šlo nám to krásně od ruky. Po večeri, vybaveni baterkami, jsme vyrazili směr Linhartovy. Zámek a jeho noční prohlídka byla středem zájmu nejen nás, ale i lidí z širokého okolí, a tak jsme si na vstup museli téměř půl hodiny počkat. Čekání ale stálo za to. Vnitřní prostory zámku osvětlovalo několik tisíc svíček. V jejich mihotavé záři jsme si prohlédli jednotlivé expozice. Nejúžasnější však byla prohlídka zámeckých sklepů. Z čajových svíček tam byly mj. vytvořeny obrysy zvířat. Lehce nepříjemné bylo to, že jsme až v polovině sklepní trasy zjistili, že procházíme v protisměru! No co už, rozhodli jsme se tedy pokračovat dál, a tak jsme v některých úzkých chodbách museli vyčkávat na vhodnou chvíli a postupně proběhnout „TEĎ!“.

Měli jsme z toho nakonec legraci. Vtipné to však nepřišlo jednomu pánovi (což prý byl snad sám kastelán!), který dohlížel na vstup do sklepa, a najednou se mu zezdola začala dobývat nahoru naše nemalá skupina. Po téhle legraci jsme už raději interiéry zámku opustili a šli se těšit ven na ohňostroj. Ten byl opravdu nádherný a my jej sledovali téměř bez dechu.

Ale protože všechno hezké jednou končí, skončil i tento večerní zážitek a nás čekal noční pochod zpátky. Osvíceni světly baterek jako Boltova věž, kráčeli jsme cestou necestou k Opavici. Pro velký úspěch večere si účastníci vyškemrali ještě s pořadovým číslem dva - specialitu z cukety zvanou Bezděk. Tímto děkujeme paní Adreje Řeháčkové z Podporovaného samostatného bydlení za super recept. S myslí plnou příjemných zážitků a žaludkem plným dobré krmi, jsme ulehli ke spánku.

Neděle už byla hlavně ve znamení balení, i když jsme stihli ještě dopolední procházku k jezírkům,

abychom zjistili, že vlivem horkého léta jsou všechna vyschlá. Tak tohle budeme muset odložit na někdy příště...!



Text a foto: **VLADIMÍRA KALOČOVÁ**



Na výletě za kamarádkou

Naše kamarádka z Chráněného bydlení Bronzová, Denisa Dvořáková, nás pozvala na návštěvu do svého 'letního sídla' - chaty v Bukovci, kde ráda tráví letní dny s maminkou. Pozvání jsme přijaly a v sobotu 3. září jsme se všechny vydaly na cestu do Bukovce v doprovodu dvou pracovnic chráněného bydlení.

Cesta vlakem příjemně ubíhala, na dobré náladě se podílelo i počasí, které nám již od rána opravdu přálo. Po příjezdu do Bukovce nás už ve stanici čekala Denisa. Po přivítání nás zavedla na chatu, která stojí nedaleko bukovického nádražíčka. Chata nás velmi zaujala, protože podobná stavení u nás v Ostravě nenajdeme.

Denisa nám po příchodu nabídla pití a v poledne oběd – polévku, uzené maso, knedlík a zelí. Všem moc chutnalo. Po obědě jsme se vydaly na krátkou procházku ke zdejšímu kostelu, který se nachází na kopečku, a proto jsme si užili i krásnou vyhlídku do okolní přírody. Po návratu z vycházky nabídla Denisa všem kávu a výborný švestkový koláč. Ten upekla den předem společně s maminkou. U kávy jsme si pěkně popovídaly a než jsme se nadály, byl čas se pomalu rozloučit a vydat se na zpáteční cestu do Ostravy.

Ta nám uběhla celkem rychle. Do našeho domečku v Bronzové ulici jsme se vrátily příjemně unavené a spokojené s celodenním zážitkem.

Klientky Chráněného bydlení Bronzová



Houbařská procházka po lese

Je sobota ráno a začíná krásný podzimní den. Jirka Červeňák s Martinem Labojem, oba klienti Chráněného bydlení Martinovská, už od brzkého rána vyhlíží před domem. Jejich první slova zněla: „Jdeme do lesa?“ Není čemu se divit. Budova chráněného bydlení se nachází na okraji Martinova u Plesné, obklopené četnými lesíky.

O půl osmé ráno konečně vyrazíme na procházku. Jirka Červeňák neváhá, a bere s sebou kyblík. Na otázku proč, jen tiše odpoví: „Co kdyby rostly...“ Co měl na mysli, je jasné. Hřibky. Jirka má totiž z minulých let zkušenosti, že houby v okolních lesících skutečně rostou a sbírat je dělá Jirkovi velkou radost. Po chvílce v lese Jirka hrdě ukazuje první „úlovek“ - krásný hřibek. Jeho radostné „Mám!“ se ozvalo ještě několikrát. S hřibky, jež sice sotva zakryly dno kyblíku, se po hodině a půl strávené v lese, ale s obrovskou radostí, vracíme zpátky. Na zpáteční cestě se Jirka s Martinem hašteří, proč Jirka hřibky našel a Martin ne, ale nakonec se shodnou na tom, že příště může mít zase štěstí Martin a Jirka ne.

Hned potom převedou hovor na téma, jak naložit s nalezenými houbami. Shodují se, že nejlepší bude hříbková polévka. Polévka všem chutnala a již odpoledne se sypaly otázky: „Kdy zase půjdeme do lesa? A porostou ještě....?“

Za kolektiv klientů a pracovníků Chráněného bydlení
BORIS RICHTER



Martin Laboj a Jirka Červeňák se svými houbařskými ulovky...

Naše Noc snů v ostravské Zoo

Jeden z posledních letošních opravdu letních večerů – ve čtvrtek 15. září, jsme prožili v ostravské zoologické zahradě, která uspořádala tradiční Noc snů pro hendikepované děti a dospělé z Ostravy a jejího okolí. Od nás ze Čtyřlístku využila této mimořádné příležitosti více než čtyřicítka klientů a jejich doprovodů z většiny našich zařízení.

Tradiční 'prolog' Noci snů patřil v amfiteátru zoo oficiálnímu přivítání a také oblíbenému zdobení tváří nebo končetin malých i větších návštěvníků přírodními motivy – komu co libo. A tak se někteří rychle proměnili v lišky, tygry, pardály nebo třeba Spidermanky a mohli se směle vydat na prohlídku obyvatel zoo. Čekalo na nás několik zastávek, a kdo chtěl, mohl si pohladit ježka, potěškat živou krajuťu či sloní zub, pohladit zebří kůži, liščí nebo sobolí kožíšek. Nechybělo samozřejmě ani oblíbené krmení kamerunských kozíček, jež vítaly ve svém výběhu četné zájemce a přes jejich mírumilovnost naháněly některým i malé kozí růžky trošku strachu.



Velké překvapení čtvrtčního večera čekalo na ty, kteří dokázali dojít až k pavilonu slonů indických: tady byly připraveny sloní pamlsky, které mohl každý návštěvník nabídnout jedné ze zdejších slonic. Pohladit si drsnou sloní kůži a vložit do sloního chobotu pamlsků – to byl opravdu nečekaný zážitek, který si spolu s námi nenechali ujít ani členové rady statutárního města Ostravy – paní doc. Ing. Iveta Vozňáková, Ph.D. a pan ing. Zbyněk Pražák, Ph.D. Ani z letošní Noci snů v ostravské zoo určitě nikdo neodcházel zklamán!

Text a foto: (rw)

KULTURA

Opět s Folklorem bez hranic

Jsou to již bezmála dvě desetiletí, kdy každoročně v polovině srpna ožívuje prázdninovou atmosféru ostravských ulic festival městských folklorních souborů – Folklor bez hranic. Ten letošní začínal v pondělí 15. srpna úvodním koncertem na pódiu olympijského Rio parku na Černé louce. To už jsme ale věděli, že o den později přivítáme dva zahraniční soubory festivalu také u nás ve Čtyřlístku: folklorní soubor L.U.C.I. z daleké Indonésie a folklorní soubor Karpaty ze Slovenska. A jejich návštěva opravdu stála za to!

Tělocvičnu Domova Barevný svět, jež pravidelně hostí koncerty festivalových souborů u nás ve Čtyřlístku, rozzářily jak exotické kroje indonéských hostů z Jakarty, tak jásavý temperament slovenského folkloru a krása slovenských tanečnic. Klienti i jejich doprovody sledovali indonéský soubor doslova se zatajeným dechem, fascinovaní jak hudbou, tak tanečními kreacemi indonéských tanečnic a tanečníků, mezi nimiž nechyběly ani děti. Zato vedoucí pěvecké skupiny folklorního

souboru Karpaty, paní Eleonóra Vaníčková-Kapasná, dokázala rozezpívat a roztančit i naše klienty, když jim připomněla krásu slovenských lidových písní, které už dávno hluboce zakořenily také u nás. Strhující tempo mladých tanečníků folklorního souboru Karpaty pak vyvolávalo bouři nadšení a ovace publika. Slovenští hosté po vystoupení přijali pozvání k prohlídce Domova Barevný svět a k bezprostředním setkáním s klienty i personálem tohoto zařízení. Nešetřili přitom slovy chvály a obdivu k práci zaměstnanců Čtyřlístku, kteří se snaží věnovat maximální péči klientům, žijícím v tomto domově.

souboru Karpaty, paní Eleonóra Vaníčková-Kapasná, dokázala rozezpívat a roztančit i naše klienty, když jim připomněla krásu slovenských lidových písní, které už dávno hluboce zakořenily také u nás. Strhující tempo mladých tanečníků folklorního souboru Karpaty pak vyvolávalo bouři nadšení a ovace publika. Slovenští hosté po vystoupení přijali pozvání k prohlídce Domova Barevný svět a k bezprostředním setkáním s klienty i personálem tohoto zařízení. Nešetřili přitom slovy chvály a obdivu k práci zaměstnanců Čtyřlístku, kteří se snaží věnovat maximální péči klientům, žijícím v tomto domově.



Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

VE ČTYŘLÍSTKU SE FILMOVALO...!

Ano, je to tak! Naši klienti si opět zahrají ve filmu! Spolek Kulturní Ostrava s producentkou Ivanou Martákovou také v letošním roce připravují hraný film s mentálně postiženými (ne)herci, nazvaný „Volič“. Scénáře i režie se ujal Aleš Juchelka, za kamerou stojí Adam Parma. Jak napovídá název filmu, tvůrci se nechali inspirovat letošními krajskými a senátními volbami.

Z filmového castingu, který se odehrál u nás ve Čtyřlístku, vyšli dva představitelé hlavních rolí – Monika Dírová z Chráněného bydlení Thomayerova a Dalibor Kučera z Chráněného bydlení Třebovice a dalších 14 našich klientů obsadí vedlejší herecké role. V sobotu 15. října se proměnila ve volební místnost tělocvična Domova Barevný svět, ale tím samozřejmě natáčení ještě ani zdaleka nekončilo.

Výsledný film by měl být uveden v premiéře na mezinárodním Mental Power Prague Film Festival v červnu příštího roku v Praze. Ale ještě v předpremiéře jej určitě uvidí všichni, kteří v něm účinkovali. Věříme, že se tak stane již počátkem příštího roku v ostravském klubu Cooltour na Černé louce.

(rw)

Fotografie: IVANA MARTÁKOVÁ

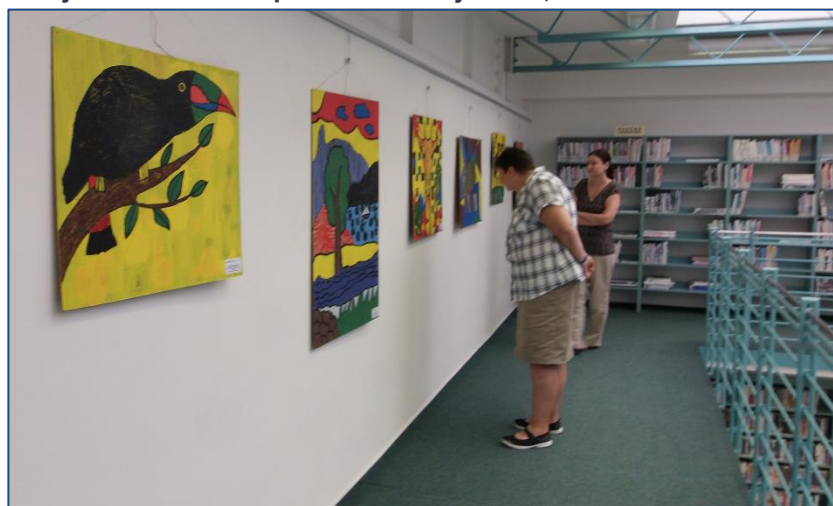


Záběr z natáčení filmů *Volič* v tělocvičně Domova Barevný svět, která se na chvíli změnila ve volební místnost a naši klienti ve volební komisaře...

Čtyřlístek vystavuje v Knihovně města Ostravy

Během letních a podzimních měsíců jsme se mohli pochlubit ne jednou, ale hned třemi výstavami ve výstavních prostorách Knihovny města Ostravy a jejích poboček. Ta první se uskutečnila v krásné galerii pobočky Knihovny města Ostravy v ulici Jiřího Trnky 10 na Fifejdách, kde se výstavní kolekci pod názvem „Letní příroda“ prezentovali klienti kreativního ateliéru Domova na Liščině.

Autory obrazů, jež zde byly po celé letošní prázdniny k vidění, byli převážně klienti Domova na Liščině, ale i jiných zařízení, kteří pravidelně navštěvují zdejší kreativní ateliér. Právě tady během



letošního roku vznikala kolekce maleb, většinou akrylů, inspirovaných často nejen naší přírodou, ale i exotickou faunou, s níž se klienti setkávají při svých oblíbených návštěvách zoologické zahrady.

Od začátku září až do konce října byly k vidění další práce našich klientů v přívětivých prostorách komorní galerie Knihovny města Ostravy v Přívoze. Poprvé se tady představujeme originálními mozaikovými obrázky, jež vznikají z přírodních materiálů v sociálně terapeutických dílnách našeho Centra pracovní činnosti.

Mezi dílnami, které zde mají naši klienti k dispozici, se těší jejich velké oblibě právě ta aranžérská, kde mohou uplatnit svou tvůrčí fantazii i rukodělnou dovednost. Tady vznikaly jejich mozaiky z přírodních materiálů, mezi nimiž převažuje pedig. Výjimkou však nejsou ani jiné přírodniny. Při intenzivní každodenní práci jednotlivých tvůrců vzniká jeden mozaikový obrázek až měsíc nebo dva, podle individuálních schopností autorů. Přesto je tato technika mezi klienty sociálně terapeutických dílen velmi oblíbená. Mozaiky tady tvoří naši klienti již více než deset let a přinášejí svým tvůrcům opravdu velkou radost. Ale teprve letos se jimi poprvé představili také ostravské veřejnosti.

V pasáži centrály Knihovny města Ostravy je po celý říjen k vidění další výstava obrazů našich klientů z Domova na Liščině, nazvaná tentokrát „Od pravěku k dnešku“. V této výstavní kolekci dominují především obrazy klienta Domova na Liščině, Stanislava Vrbského, jehož výtvarný zájem se již mnoho let soustřeďuje na téma pravěkých lidí a zvířat. Velkou inspirací jsou mu především ilustrace malíře Zdeňka Buriana a knihy zabývající se pravěkou faunou. Jeho kresby – převážně pastely, doplňují obrazy s volnou tematikou také dalších klientů tohoto domova, jež vznikaly v kreativním ateliéru.

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**



Letní všehochuť' v Galerii Ametyst

Prostřednictvím svých obrazů vstupují tradičně v letních měsících klienti Čtyřlístku také do výstavní síně Galerie Ametyst Fakultní nemocnice Ostrava. Svými výtvarnými díly se v této galerii představujeme již osmnáct let.

Na letošní výstavní kolekci, která zde byla k vidění od 11. července až do konce srpna, se



podíleli klienti několika zařízení Čtyřlístku v rámci kreativních terapií, a to jak v ergodílně Domova Barevný svět, tak v kreativním ateliéru Domova na Liščině. Letos poprvé jsme se představili i několika obrázky zpracovanými neobvyklou technikou - lepenými mozaikami vytvářenými z pedigu autory Karlou Foltovou a Jiřím Muchou v Centru pracovní činnosti.

V Galerii Ametyst jsme se opět mohli setkat s autory, kteří zde vystavují již pravidelně, jako například autorka zdařilých zátiší Ilonka Homolová a její protějšek Jirka Válek, soustřeďující se na přírodní motivy, či zkušený malíř z Domova na Liščině - Ladislav Kovář a Stanislav Vrbský, jehož velkým tématem je pravěký svět lidí a zvířat anebo Karin Nagypová, jež se nechává volně inspirovat barvami a pracuje různými výtvarnými technikami.

Text a foto: (rw)

Tleskali jsme Divadlu bez bariér

V rámci letošní přehlídky Divadlo bez bariér, pořádané ostravským Divadlem loutek, k nám do Čtyřlístku zavítali 5. října členové unikátního městského Divadla z Pasáže z Banské Bystrice. Jedná se o profesionální komunitní divadlo, které jako jediné svého druhu na Slovensku pracuje s lidmi s mentálním postižením. Ve své činnosti propojuje kulturní, uměleckou a sociální oblast. V Banské Bystrici působí již od roku 1995. V Divadle z Pasáže, v Denním centru divadla a v Chráněném bydlení pracuje v současnosti 9 lidí a 14 herců.



K nám do Čtyřlístku přivezli členové souboru pohádku Na paši, jež vznikla na motivy pohádky Marianny Grznárové – Maťko a Kubko, v níž dva herci, jeden loutkoherec a vypravěč ztvárnili příběh veselých valachů výjimečného vzrůstu o tom, co všechno zažili ve své salaši.

Divadelního představení se zúčastnili klienti z několika zařízení naší organizace a

podle diváckého ohlasu – pohádka se všem moc líbila! Pořadatelé letošního Divadla bez bariér – Divadlu loutek Ostrava - zároveň děkujeme za to, že nám tento inspirativní zážitek umožnil.

Text a foto: (rw)

POZVÁNKA DO DIVADLA

Ostravský soubor hendikepovaných a profesionálních tanečníků „Bílá holubice“ připravil nové představení Cirkus. Po zářijové premiéře se další reprízy budou konat 1. a 30. listopadu v Divadle loutek v Ostravě. Nové celovečerní představení je koncipované jako pohybově-divadelní koláž pro celou rodinu.

Bylo vybráno prostředí cirkusu, které nabízí široké spektrum pohybových krací a také činoherní příběh. Inscenace je vytvořena pro konkrétní prostor – velký sál Divadla loutek Ostrava, je však možno hostovat v kterémkoliv vhodném divadle.

Občanské sdružení Bílá holubice funguje již devátým rokem jako zastřešující organizace tanečního souboru „Bílá holubice“, který spojuje hendikepované a zdravé tanečníky. Jeho uměleckou strategií je tvorba představení, která vycházejí z osobností tanečníků, jejich vnímání sebe sama i okolního světa. Profesionální i zdravotně postižení umělci, převážně vozíčkáři, dílo společně tvoří a



prezentují. Vstupenky na jednotlivá představení je možno zakoupit v předprodeji Divadla loutek Ostrava.

Tanec (nejen) na kolečkách

Ostravský taneční soubor Bílá holubice nabízí taneční kurz i hendikepovaným zájemcům, kteří nejsou členy souboru. Taneční soubor Bílá holubice vstoupil do nové sezóny 2016/2017 plný elánu a nadšení.

Po prázdninové pauze se znovu rozjíždí režim pravidelných tréninků, které jsou pro členy souboru i jejich asistenty náročným fyzickým i krásným emocionálním prožitkem. „Po letním odpočinku se opět vracíme k pravidelným tréninkům, které se konají dvakrát týdně v naší zkušebně v Hnízdě na Černé louce v Ostravě. Taneční lektorkou je Marie Dinková, která bude zároveň zastávat i pozici umělecké vedoucí,“ přibližuje změny ve spolku jeho předsedkyně Ivana Martáková.

Pokračují rovněž aktivity spolku směrem k handicapované veřejnosti, pro kterou je určen taneční kurz s názvem Tanec na kolečkách. „Tímto tanečním kurzem jsme vyšli vloni vstříc poptávce handicapovaných, kteří toužili přijít si zatančit, aniž by byli členy Bílé holubice a podíleli se na jejich aktivitách,“ vysvětluje Ivana Martáková. „To ovšem neznamená, že je Bílá holubice novým členům uzavřená. Právě naopak,“ usmívá se předsedkyně a dodává: „Kolečkáři, jak účastníkům kurzu říkáme, se mohou zapojit do našich aktivit a stát se součástí našeho souboru.“

Vrcholem sezóny pro soubor bude, jako již tradičně, Advent na trůnech, letos znovu s podtitulem Holubica – Nohavica. Adventní koncert, jehož koncepce je z pochopitelných důvodů zahalena tajemstvím, se uskuteční 1. prosince v Domě kultury Ostrava.

XENIE KADUCHOVÁ



SPORT

Chráněnka žila Olympiádou



Jistě nám dáte za pravdu, že největší událostí letošního roku jsou Olympijské hry v Rio de Janeiru. Věděli jste, že na jihoamerickém kontinentu se konaly vlastně poprvé? Olympijskými hrami jsme žili i my – klienti Chráněného bydlení v Třebovicích. Jednak jsme fandili našim reprezentantům alespoň na dálku u televize, ale také jsme několikrát v srpnu navštívili ostravský Olympijský park. Poprvé na zahájení, na němž nechyběly ani brazilské tanečnice. Několikrát jsme pak ještě navštívili Masarykovo náměstí a Černou louku, kde sice nebyla pláž Copacabana, ale pouze pódia a stany, avšak o to víc se tady potkávala

olympijská myšlenka a mísil sport s kulturou. Po celou dobu konání Olympijských her bylo možné navštěvovat koncerty, ukázky sportů anebo autogramiády sportovců.

Zažili jsme olympijskou atmosféru na vlastní kůži. Deset medailí jsme sice nezískali, jako naši olympionici, ale všech šest nás získalo medaile i diplomy po absolvování nejrůznějších disciplín. Byly to skok do dálky i do výšky, hod koulí, gymnastika (skok přes švédskou bednu, kotouly) jízda na kole (na trenažeru), basketbal, ragby nebo stolní tenis, kde jsme získávali razítka a muselo jich být celkem deset. Nasbírali bychom však i mnohem víc! Vždyť jsme si mohli vyzkoušet třeba boxování nebo šerm, střelbu z laserové pistole nebo některou disciplínu na kolečkách – koloběžky, kolo, in-line brusle. Vodákům zde připravili i kajaky. Možná zde nebylo zastoupeno všech 26 sportů jako v Riu, ale i tak to bylo pestrá ukáзка toho, jak bychom mohli všichni sportovat.

Z čeho jsme měli největší radost při plnění jednotlivých disciplín? Vladimír Maslaňák hodil koulí nejdál. Při tom se projevil jeho trénink z oblíbeného bowlingu. Boženka Pěkníková, přestože je nejmenší, hodila všechny basketbalové koše. Míša Mazanec si rád zahrál s Pavlem Halatou stolní tenis a všichni si vyzkoušeli dravost ragby. Kdyby byl k dispozici bazén, pak by určitě i Dáša Kubišová vyhrála v plavání. Pestrost vyžití v Olympijském parku se náramně líbila i Daliboru Kučerovi, který střílel z laserové pistole jako David Kostelecký (na olympiádě ve střelbě čtvrtý)... A také se rozjásaně vítal s tanečnicí festivalu Folklor bez hranic, který zavítal i do olympijského areálu na Černé louce (na snímku nahore).

Dvacátého prvního srpna srpna XXXI. Olympijské hry sice skončily, ale sportovní svátky pokračovaly. Následné paraolympijské hry si v zahájení i v účasti fanoušků nijak nezadaly s těmi předchozími. V září se pak konala i ta naše Třebovická olympiáda, ale o ní už na jiném místě.

VLADIMÍRA DOHNALOVÁ

Chráněné bydlení Třebovice /Foto archiv CHB/



Třebovická olympiáda i Koncert pro lepší svět

Nádherná atmosféra provázela 7. září nejen letošní čtrnáctý ročník Třebovické olympiády v přizpůsobených sportech, který se po dvou letech vrátil do areálu nově zrekonstruovaného domova a chráněného bydlení Čtyřlístku v Třebovicích, ale i odpolední Koncert pro lepší svět, jenž se stal poprvé součástí této sportovní události. Zúčastnilo se jí celkem devět sportovních týmů z Ostravy, Otrokovic a Polska, letos poprvé se k olympiádě připojili také klienti Duhového domu Slezské diakonie v Ostravě.

Odpolední Koncert pro lepší svět připravil pro účastníky Třebovické olympiády a pro širokou veřejnost zapsaný spolek radOSTpRAVA a spolu se souborem Rytmus klientů Čtyřlístku na něm vystupovali další zdravotně postižení účinkující – členové skupiny Zpocený Polovoko, Trigon Band Asociace Trigon a skupina Třesk neziskové organizace Mens Sana pod vedením Jiřího Neduhy, Firedog rock a skupina Erar Ešus.

Účastníky Třebovické olympiády v přizpůsobených sportech přišel letos povzbudit také starosta městského obvodu Ostrava-Třebovice, pan František Šichnárek, který si spolu s ředitelem partnerské organizace Čtyřlístku v Polsku – Powiatowego Domu Pomocy Społecznej



v Pogórze, panem Krzysztofem Krzyżanowskim, se zájmem prohlédl prostory nově zrekonstruovaného domova a chráněného bydlení Třebovice, jež otevřely své služby lidem se zdravotním postižením na počátku letošního roku.



Sportovního klání Třebovické olympiády se zúčastnilo téměř padesát sportovců, soutěžících v pěti disciplínách. Absolutní vítězství spolu s putovním pohárem si letos z Ostravy odvezly polské sportovkyně z Pogórze o druhém a třetím místě muselo rozhodnout přetahování lana mezi domácím týmem z Třebovic a Chráněným bydlením Otrokovice. Tahle přetahovaná patřila snad k nejdramatičtějším okamžikům dne. Ukázalo se, že domácí měli přece jenom ještě více sil, a tak nakonec pohár za druhé místo zůstal v Třebovicích, zatímco otrokovičtí se museli spokojit s pěkným třetím místem.

Odpoledne se pak většina sportovců přišla pobavit na Koncert pro lepší svět v třebovickém sportovním areálu, nad nímž vysvitlo hřejivé slunce babího léta. Příjemné melodie hostujících kapel lákaly většinu posluchačů nejen k poslechu, ale i k tanci. Prvotní ledy ostychu pomáhal všem překonávat hlavní organizátor tohoto koncertu, pan Josef Jusku s nadšením, jemuž se nedalo odolat. Však se také našim přátelům z Polska vůbec nechtělo odjíždět! Všichni už se těší, že tato sportovně-kulturní spolupráce bude pokračovat i napřesrok.

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**



Koncert pro lepší svět zakončil nádherný den, který začal sportem a skončil hudbou a tancem.



na kolech hledalo podle instrukcí ve Slezské Ostravě vybrané lokality – stanoviště, na nichž plnily rozmanité úkoly. Ty byly pestré, akční a splnitelné. Jedno ze stanovišť bylo také v areálu našeho Domova Barevný svět pod patronací kolegyně z rehabilitačního oddělení – Jany Duškové a Veroniky Stříbrné. Obě naše kolegyně se na svůj úkol pečlivě připravily.

Jednotlivé soutěžní dvojice měly u nás na zahradě plnit jeden ze soutěžních úkolů - vyrobit papírového draka. Podmínkou samozřejmě bylo, aby drak vzlétl. Ukázalo se, že i v limitovaných časových podmínkách si s tím většina soutěžících poradila na výbornou. Mnozí návštěvníci zavítali k nám do Čtyřlístku při této příležitosti úplně poprvé, jiní, jak se ukázalo, k nám měli blíž než by se dalo očekávat. Každopádně jsme využili i této akce k tomu, abychom návštěvníky nejen seznámili s posláním naší organizace, ale také je pozvali na náš koncert Všechny barvy duhy.

Neoddělitelnou součástí letošního zábavného dne Valíme se Slezskou, byl pak odpolední doprovodný program, který se odehrál před Gymnáziem Hladnov. Vystoupili v něm i naši bubeníci ze skupiny Rytmy pod vedením paní Libuše Gajdové, které sem organizátoři akce pozvali už podruhé. A jak věříme, ne naposledy...

Valíme se Slezskou

Také v letošním roce jsme se zapojili do druhého ročníku zábavné soutěže Valíme se Slezskou, který v sobotu 24. září uspořádala obecně prospěšná společnost TriComUnity pro děti a dospělé ve Slezské Ostravě. Smyslem této zážitkové soutěžní hry je propagace dané lokality, ale i místních organizací a jejich činnosti.

Více než třicet soutěžních dvojic



Text a foto: (rw)

Se Stonožkou „Ruku v ruce za úspěchem“

Ostravský klub Stonožka uspořádal ve dnech 16. – 18. září letošního roku letos poprvé sportovně zábavné setkání lidí se zdravotním postižením ze školských zařízení a organizací poskytujících sociální služby v rámci mikroregionů Ostravsko, Opavsko-Krnovsko-Osoblažsko, Frýdecko-Místeco, Vsetínsko a dalších. V nádherném prostředí celoročního integračního tábora Stonožka v Divčím Hradu na Krnovsku se tak o víkend sešly desítky lidí se zdravotním postižením a nechyběla mezi nimi ani pětice našich klientů a kamarádů –



Dominik Herák a Jan Polhoš z Domova Jandova, Josef Kovář z Podporovaného samostatného bydlení a Aleš Turlej v doprovodu Mgr. Vladimíry Kaločové, která nám popsala své autentické zážitky z třídeního pobytu v Divčím Hradu takto:



„Klub Stonožka Ostrava, který je součástí Asociace rodičů a přátel zdravotně postižených dětí v České republice, zorganizoval letos první ročník sportovního víceboje „Ruku v ruce za úspěchem“. Tento pilotní projekt se konal v celoročním integračním táboře Stonožka v Divčím Hradu a my měli to štěstí, že jsme také obdrželi pozvánku.

Jsmo rádi za všechny nové podněty a nabídky a tak jsme se nemuseli moc dlouho rozmyšlet, zda se zúčastníme, nebo ne. Protože bylo avizováno spaní ve stanech, zvolili jsme jako zástupce Čtyřlístku výhradně mužskou osádku (mimo doprovod). Honzík Polhoš a Dominik Herák z Domova Jandova,

čtveřici doplnili Pepa Kovář a Aleš Turlej. V tomto složení hájili chlapci barvy naší organizace a hájili je velmi dobře. Ve většině disciplín jsme s přehledem vyhráli a celkové vítězství bylo naše. Soutěže byly různorodé, nejen ryze sportovní (hráli jsme kopanou a přehazovanou). Ostatní disciplíny prověřily naši šikovnost (hod sirkou, lovení jablek z vody ústy, opičí dráha), také paměť či smysly (Kimova hra, smyslovka). Nejvíce jsme si užili střelbu ze vzduchovky, kdy většina z nás střílela úplně poprvé.

Celý víkend se nesl v pohodové a přátelské až rodinné atmosféře. Nikdo nikam nechvátal, nikam se nehonil, každý byl pánem svého času. Prostě paráda. Již v pátek jsme se mohli s ostatními seznámit u táboráku, kde nechyběla kytara a další doprovodné nástroje. My jsme si s sebou vzali dva bubny a tak se Dominik blýskl svým uměním doprovázet na djembe. Honzík zase s ostatními kluky „čtál“ na osvětleném hřišti a k táboráku si přišel pouze opéct špekáček.

Všechny soutěže se podařilo zvládnout již v sobotu, i když počasí trochu pozlobilo deštěm. Dešťová přestávka dala možnost ke kreativnímu tvoření, opět zpívání s kytarou či klavírem anebo prostě jen k odpočinku v pelišku.



Pro velký úspěch byli naši hoši vyzváni k exhibičnímu fotbalovému zápasu s asistenty Stonožky a jinými trenéry a zas bylo na co koukat. I když se v naší bráně míč vyskytoval víc než často, zápas byl adrenalinový a naši chlapci bojovali jako lvi.

V neděli jsme měli možnost prohlédnout si táborové

„hospodářství“. Chovají zde králíky, slepice, ovce i kozy. Králíčky jsme trochu poňuchňali, slepicím nasypali zrní a ovce a kozy se snažili přilákat ke kraji ohrady nabídkou zelené trávy a jiných dobrot.

Zpět do Ostravy jsme jeli vlaky – nejdříve osoblažskou úzkokolejkou a pak vlakem po „normálních kolejkách“. Musíme přiznat, že Stonožce se první ročník této akce opravdu povedl a my se rádi příští rok zúčastníme zase!“





Jen pro doplnění můžeme dodat, že se ve Stonožce soutěžilo v minikopané a přehazované, organizoval se štafetový závod a střílelo se ze vzduchovky na terč, jež tvořila „magická prasátka“.

Od setkání Ruku v ruce za úspěchem, podpořeného

Moravskoslezským krajem, si organizátoři slibovali, že spojí příjemné s užitečným a povzbudí tak nejen

fyzickou aktivitu účastníků v čistém prostředí krásného údolí říčky Osoblaha, ale přispějí i k jejich vzájemnému poznávání. Není pochyb o tom, že se jim to letos podařilo a lze předpokládat, že zájem o tato setkání v budoucnosti poroste nejen u nás ve Čtyřlístku.



Text a foto: VLADIMÍRA KALOČOVÁ a (rw)

Dny sportu a zábavy s Nadačním fondem Emil

Netradiční Den sportu a zábavy uspořádal v Ostravě 20. září Nadační fond Emil pro hendikepované sportovce. Tento den byl součástí doprovodného programu Světových her hendikepované mládeže 2016 (World Games Prague 2016) a byl pořádán ve spolupráci s Moravskoslezským krajem jako speciální program akce „Otevření handicapovaným, o handicapovaných otevřeně“, jež se uskutečnil na Jiráskově náměstí v Ostravě. Nechyběli při tom ani naši sportovci ze Čtyřlístku.

I s pingpongovým stolem se na Jiráskovo náměstí vydala trojice našich stolních tenistů – šampionka Marie Horváthová, Aleš Turlej a Josef Kovář v doprovodu své trenérky Vladimíry Kaločové. Po úvodním „zahřívacím kole“ nad zeleným stolem se začali objevovat první zájemci z řad diváků, kteří si chtěli také vyzkoušet stolní tenis. Vedlejší hrací plocha pak patřila ostravským vozíčkářům. Ti si pro změnu vyzkoušeli basketbal na vozíku. Sport tak opanoval Jiráskovo náměstí v Ostravě na celé odpoledne, jež bedlivě sledovalo i populární ostravské Rádio Čas.

Nadační fond Emil je neziskovou organizací, pomáhající hendikepovaným dětem a mladým lidem sportovat, a to především formou přímé finanční pomoci. Do dnešního dne fond podpořil přes osm tisíc individuálních sportovců a sportovních klubů. Jeho základním posláním je být symbolem účinné pomoci mladým hendikepovaným sportovcům, pomáhat jim v rámci celé České republiky prostřednictvím sportu překonávat vlastní bariéry, nacházet nové přátele a objevovat ten „svůj“ smysl života.



Setkání s našimi sportovci se jim tak líbilo, že je pozvali ještě jednou, tentokrát na sportovní den v rámci výstavy Život bez bariér, pořádané ve dnech 14. -16. října 2016 v pavilonu A na Černé Louce.

Již v pátek jsme si zašli „obhlédnout terén“ a výstavu okoukli jako řádoví návštěvníci. Prohlédli jsme si všechny stánky, “hodili řeč” s našimi kamarády u Mental Café a stihli i některá vystoupení. Zázitkem byla také možnost vyzkoušet si hrát Florbal na k tomuto sportu přizpůsobeném vozíku. Není to vůbec jednoduché přesouvat se na vozíku a ještě u toho hrát florbal.

V neděli už jsme šli na jisto s našimi železky stolního tenisu. Chyběla nám jenom

nemocná Maruška. Stůl byl vzorně připraven a tak naši sportovci mohli ukázat své kvality. Na posilněnou nám připravili členové Nadace Emil výtečné palačinky a jablečný mošt. A tak jsme hráli a hráli – zájemců o souboj se našlo dost. Třešničkou na dortu byla exhibice profesionálů - Petra Korbela, Tomáše Demka a Tomáše Treglera z Table Tennis Clubu Ostrava, po které si dali ještě ‘nášup’ s našimi chlapci Pepou Kovářem a Alešem Turlejem. I profesionálové však přesto měli co dělat, aby si poradili s našimi hendikepovanými sportovci. Jejich pochvala nás zahřála u srdíčka a já byla na kluky náležitě pyšná.

Samozřejmě nesmělo chybět společné focení. Nedělní čas vyměřený výstavě rychle uplynul a tak jsme se museli rozloučit, popřáli jsme šťastnou cestu do Brna našim novým kamarádům z Emila a spokojení se vraceli domů. Doufáme, že tato spolupráce nebyla poslední a rádi se zase někdy aktivně zapojíme.



VLADIMÍRA KALOČOVÁ

Domov Barevný svět

Foto: archiv Nadace Emil

Evropské dny handicapu:

Mezinárodní turnaj v kopané

Ve dnech od 3. do 7. října letošního roku se v Ostravě uskutečnil již XXIV. ročník Evropských dnů handicapu. Jejich neodmyslitelnou součástí je již několik let mezinárodní turnaj v přizpůsobené kopané, který Evropské dny handicapu pravidelně zahajuje. Českou republiku tradičně reprezentují dva týmy – SK Medvědi od nás ze Čtyřlístku a sportovci z SK Zlín. Jejich zahraničními protějšky byli i letos hendikepovaní sportovci z Trenčína (Slovensko), Cieszyna v Polsku, ze Zsiry v Maďarsku a Ceseny v Itálii.

Garantem mezinárodního turnaje v přizpůsobené kopané, jenž se odehrál 3. října, byl náš pan ředitel, PhDr. Svatopluk Aniol, jemuž s přípravou i realizací turnaje opět zdatně pomáhaly kolegyně



Mgr. Vladimíra Kaločová a Martina Skýbová. Zahajovací atmosféru turnaje pořádně rozeběhali naši bubeníci ze souboru Rytmy a členové souboru mažorettek z Havířova. Fandit našemu týmu přijeli do sportovní haly Ostravské univerzity ve Varenské ulici všichni, kteří právě mohli. Účastníky turnaje přijeli povzbudit i slavný ostravský horolezec a dnešní senátor Leopold Sulovský a výkonný ředitel a generální sekretář ostravského Baníku Tomáš Trucha.

Hned od počátku fotbalového klání bylo jasné, že síly budou velmi vyrovnané a souboj o první tři místa opravdu tvrdý. Zdálo se, že jasnými favority budou hráči z Polska a Itálie, ale o nic hůře si nevedli ani bojovní Slováci. Turnaj zakončil krásný finálový duel italské Ceseny s polským Cieszynem. Poláci nakonec obhájili loňské prvenství, druzí skončili Italové a jako třetí slovenští fotbalisté. Čtvrté a páté místo obsadily týmy SK Zlín a maďarský SK Zsira. Čtyřlístek zůstal jako poslední, ale mladé posily z Domova Jandova mohou být příslibem, že příště už to možná bude lepší... I tak zvítězili všichni, kteří se zúčastnili!

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Na snímku dole – náš tým SK Medvědi se senátorem Leopoldem Sulovským (zprava)





NÁRODNÍ TURNAJ V PŘEHAZOVANÉ: STŘÍBRO PRO ČTYŘLÍSTEK!

Tak trochu zpátky v čase se vracíme touto zprávou k Národnímu turnaji v přehazované Českého hnutí speciálních olympiád v Dřevěnicích u Jičína, jehož se pravidelně účastní také naši klienti.

Ten letošní, pořádaný tradičně Domovem pod hradem Žampach a TJ Sokol Dřevěnice, se odehrál letos v červnu a zúčastnily se jej sportovní týmy z celé České republiky. Nad touto významnou sportovní událostí převzali společnou osobní záštitu hejtmán Pardubického a Královéhradeckého kraje a Asociace poskytovatelů sociálních služeb České republiky. Přehazovaná je oblíbenou kolektivní míčovou hrou sportovců se zdravotním postižením. V letošním roce se národního turnaje zúčastnilo téměř dvacet sportovních klubů registrovaných v Českém hnutí speciálních olympiád.

Na šesti hřištích se během druhého červnového víkendu sehrálo celkem 49 utkání v přehazované. Pro sportovce byl připraven doprovodný program, který zahrnoval například seskok parašutistů, diskotéku na hřišti a ohňostroj. Součástí turnaje byly aktivity pro sportovce v mezinárodním programu Zdraví sportovci a také školení trenérů, které zajišťovala profesorka Hana Válková, prezidentka Českého hnutí speciálních olympiád se svými studenty.

Letošního turnaje se zúčastnili čtyři klienti Podporovaného samostatného bydlení Čtyřlístku – Karla Foltová, Michaela Tománková, Josef Kovář, Lubomír Dostál a Domov Barevný svět reprezentovala Petra

*Na národním turnaji,
ne vždy všichni vyhrájí.
Naše skvělá partička,
dostala růžová trička,
přehazku si zahrála,
druhé místo vyhrála!*

Hamroziová. Náš soutěžní tým doprovázeli Marie Vaculínová a Pavel Kolín.

V letošním ročníku Národního turnaje v přehazované zvítězil v kategorii smíšené sportovní klub Mladá Boleslav. Ve



speciální kategorii tzv. unified, kde hrají společně zdravotně postižení sportovci v týmu s partnery, zvítězil ve skupině A sportovní klub Sport Ledce, ve skupině B sportovní klub Světáci Tloskov a ve skupině C sportovní klub DNZ Bystré. Také naši reprezentanti uspěli letos v Dřevěnicích mezi těmi nejlepšími a domů do Ostravy si přivezli stříbrnou medaili za druhé místo ve speciální kategorii unified. Trenér našich sportovců Pavel Kolín z Domova Hladnovská nakonec přispěl k této události i několika verši, které rádi zveřejňujeme:

Slovem i obrazem zaznamenala: **MARIE VACULÍNOVÁ**
Podporované samostatné bydlení

BUDE VÁS ZAJÍMAT...

OTCOVSKÁ DOVOLENÁ SCHVÁLENA!



Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky schválila letos v září návrh Ministerstva práce a sociálních věcí k zavedení tzv. otcovské dovolené. V rámci novely zákona o nemocenském pojištění se rozšíří i okruh lidí s nárokem na sirotčí důchod a nově budou mít nárok na nemocenskou i dobrovolní hasiči.

Novopečení tatínkové by mohli už od příštího roku mít možnost využít po narození potomka týdenní otcovskou dovolenou. Rodinám se tak nabízí možnost rozložit péči o novorozené dítě mezi oba rodiče. V Evropské unii jde o standardní opatření, protože již 23 zemí z celkového počtu 28 členských států unie již obdobnou dávkou přiznává.

Otcovská dovolená bude fungovat jako nová dávka, z nemocenského pojištění bude otec dítěte po jeden týden dostávat 70 procent vyměřovacího základu svého výdělku. Podpora bude stejná jako výše peněžité pomoci v mateřství. Nástup na otcovskou dovolenou bude možný v období šesti týdnů ode dne narození dítěte a týdenní otcovskou dovolenou nebude možné přerušit. V České republice se ročně narodí kolem jednoho sta tisíc dětí.

(rw)



SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENINY SLAVÍ...!

Významná životní jubilea oslaví v listopadu a v prosinci letošního roku dva naši spolupracovníci v zařízeních Čtyřlístku. Náš kolega z IT oddělení Čtyřlístku, pan **Ing. Lubomír Sálus** oslaví významné kulatiny 27. listopadu a 3. prosince oslaví neméně

významné životní jubileum paní **Bronislava Hajduková** z provozně technického útvaru naší organizace. Oběma jubilantům gratulujeme a přejeme hodně štěstí do dalších let!

Vítáme mezi námi

V období od začátku července do konce října letošního roku nastoupilo do zařízení naší organizace celkem třináct nových zaměstnanců. Do nové pozice se k nám vrátila paní **Iva Hyklová**, která od 1. října působí na správě organizace jako nová personalistka. V Domově Barevný svět pracuje od července paní **Ivana Šuláková**, v září do tohoto zařízení nastoupily nově paní **Bronislava Hajduková**, paní **Petra Jadrníčková** a paní **Michaela Mrajcová**. Paní **Renáta Capinská**, paní **Pavla Džuganová** a paní **Dagmar Mácová** obohatily v uplynulém období pracovní kolektiv Domova Jandova, Kolektiv zaměstnanců Chráněného bydlení Martinovská posílila paní **Kateřina Jedličková**, od července pracuje v Chráněném bydlení Čtyřlístek v Bronzové paní **Kateřina Megyesiová** a do Domova Třebovice nově nastoupily paní **Denisa Giňová** a paní **Iveta Vrbová**. Na čtyři měsíce se mezi nás vrátila do Domova Hladovská také naše bývalá kolegyně paní **Mgr. Lucie Zdvihalová**. Provozně technický útvar v říjnu posílil pan **Peter Kubica**. Všem našim novým kolegyním a kolegům přejeme na jejich pracovištích hodně pracovních úspěchů!

Redakce



ZRCADLO – čtvrtletník pro interní potřeby Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava. **Vydavatel:** Čtyřlístek – centrum pro osoby se zdravotním postižením Ostrava, příspěvková organizace. **Adresa redakce:** Hladnovská 751/119, 712 00 Ostrava – Muglinov. Tel.: 596 223 201, 596 223 205, e-mail: sekretariat@ctyrlistekostrava.cz, prmanazer@ctyrlistekostrava.cz. Číslo 3., ročník IX. Náklad: 40 kusů. Neprodejné. **Zodpovědný redaktor:** Mgr. Bohdana Rywиковá. **Redakční rada:** PhDr. Svatopluk Aniol, Ing. Lucie Blahutová, Ing. Monika Šlahorková, Bc. Lukáš Křupala. Příští číslo vyjde v prosinci 2016. **Časopis Zrcadlo v tištěné podobě nelze šířit mimo jednotlivá zařízení vydavatele, pořizovat kopie časopisu nebo jej předávat jiným osobám.**